

Mr A.W.C. Baron Bentinck.

5721

Ond.: Gesprek met Ambassadeur Malik.

Londen, 5 februari 1962

S
ZEER GEHEIM.
PERSOONLIJK.

20929 a - 133578 a

912.13 KNG/vertoud N.-I.

Beste John,

Ik heb gemeend goed te doen de telefoongesprekken betreffende de van Indonesische zijde geopperde mogelijkheid om Ambassadeur Malik te laten ontvangen door onze Minister President en Minister van Buitenlandse Zaken in een persoonlijk schrijven aan deze laatste, samen te vatten. Aangezien ik ook het met jou gevoerde gesprek daarin heb opgenomen, sluit ik copie van mijn brief aan de Minister bij.

Met hartelijke groeten,
steeds gaarne,

T.C.
A. Dalph

De Hoogwelgeboren Heer
Mr S.J. Baron van Tuyll van Serooskerken,
Secretaris-Generaal van het
Ministerie van Buitenlandse Zaken,
's-GRAVENHAGE.

AFGESCHREVEN

Mr A.W.C. Bayon Bentinck.

Londen, 5 februari 1962.

Ond.: Gesprek met Ambassadeur
Malik.

ZEER GEHEIM.
PERSOONLIJK.

Beste Joseph,

Voor het betreffende dossier lijkt het mij gewenst, dat ik hieronder mijn relaas geef van het-
veen is gevolgd op mijn laatste berichtgeving langs an-
dere weg betreffende hogervameld onderwerp.

Allereerst zij vermeld, dat ik gedurende
dit laatste onderhoud bij het citeren van de brief van
de Minister-President aan de Tweede Kamer d.d. 31 janu-
ari ook voorgelezen heb de passage dat Professor de Quay
bereid was een Indonesische Ambassadeur, tezamen met de
Minister van Buitenlandse Zaken in Nederland te ontvan-
gen, indien deze een verzoek daartoe zou doen, teneinde
de ambassadeur de gelegenheid te geven de Regering in
kenis te stellen van de Indonesische inzichten ten aan-
zien van het probleem NNG, waarbij ik erop wees, dat het
gesprek niet heeft plaats gehad, aangezien men van Indo-
nesische zijde niet tot een dergelijk verzoek is overge-
gaan. Dit kwam ter sprake naar aanleiding van de teleur-
stelling van de Indonesische heren, dat ik geen machti-
ging had gekregen om met hen gesprekken te voeren, zulks
in tegenstelling tot een mededeling, die afkomstig zou zijn
geweest van een Nederlander, die dicht bij een lid van
ons Kabinet zou staan. Veel belangstelling hiervoor schenen
de heren niet te hebben, vooral niet toen ik naar aanlei-
ding van een desbetreffende vraag erop wees, dat de ont-
vangst in Nederland zou moeten plaatsvinden. In mijn be-
richt langs andere weg heb ik dan ook van dit punt geen
melding gemaakt.

Groot was mijn verbazing toen zaterdag-
ochtend, 3 lezer de Indonesische Zaakgelastigde mij thuis
opbelde met de mededeling, dat de heren dit punt nog eens
hadden overwogen en schijnbaar ook met enige collega's
besproken. Op grond daarvan vroeg Dr Ismail mij thans of
een gesprek met de Minister President en jou in Nederland
zou moeten plaatsvinden, daar dit een groot bezwaar scheen
te zijn. Ik heb geantwoord, dat voor zover ik mij kon her-
inneren, in de brief gesproken werd van een ontvangst in
Nederland en dat ik aannam, dat daaraan zou worden vastge-
houden. Evenwel verklaarde ik mij na enig heen en weer ge-
praat

Zijner Excellentie
Mr J.M.A.H. Luns,
Minister van
Buitenlandse Zaken
te 's-G r a v e n h a g e .

praat bereid om na te gaan of hiervan zou kunnen worden afgeweken.

Vervolgens heb ik dit telefonisch aan jou uiteengezet, waarbij ik het antwoord kreeg, dat van een dergelijk onderhoud geen sprake kon zijn, niet buiten en ook niet in Nederland. De betrokken zin in de brief van de Minister President sloeg op een indertijd van Ambassadeur Zain verwacht verzoek dat achteraf niet was gedaan. Dit verzoek was door tussenpersonen in het uitzicht gesteld. Jij bleek niet bereid om deze mogelijkheid thans voor Ambassadeur Malik te openen. Jij gaf mij daarop de instructie te zeggen, dat ik je niet had kunnen bereiken, evenmin als de Minister President, die zich in het Zuiden bevond, maar dat ik van het Departement had vernomen, dat bedoelde zinsnede alleen op het achteraf door Ambassadeur Zain niet gedane verzoek sloeg en op niemand anders.

Ik heb vervolgens de Heer Ismail opgebeld en hem deze boodschap overgebracht, die kennelijk teleurstelling veroorzaakte. Hij vertelde mij nog, dat Ambassadeur Malik op het punt stond te vertrekken. Hij antwoordde ontkennend op mijn vraag of het reisdoel Moskou was. Malik vloog naar het continent. Overigens zou deze Ambassadeur waarschijnlijk naar Djakarta moeten gaan om te rapporteren, reden waarom hi, toch nog wel op een gesprek had prijs gesteld.

Vanochtend kwam de Secretaris-Generaal aan de telefoon om mij jouw standpunt nog eens te bevestigen, er aan toevoegend, dat dit een regeringsstandpunt was, ingenomen door de Minister President en jezelf, en dat hij mij dit in jouw opdracht mededeelde. Ofschoon naar mij leek, er aan gedacht was, dat ik deze opvatting nog eens zou overbrengen aan de Indonesische zijde, heb ik daar na overleg van afgezien, daar Malik toch reeds vertrokken was.

Tenslotte moet mij van het hart, dat ik verbaasd was je in ons telefoongesprek te horen klagen over "dat schandelijke gedoe" in Londen. Ik heb toen onder je aandacht gebracht, dat mijn gesprekken met de heren Malik en Ismail in opdracht van het Departement werden gevoerd. Emgszins in afwijking van het terzake aan New York langs andere weg gezonden bericht heb ik mij niet tot het Departement gewend, maar heeft Blom mij op 25 januari aan het einde van de middag telefonisch medegedeeld, dat ik een half uur later door de Indonesische Zaakgelastigde zou worden opgebeld inzake een gesprek met de Indonesische Ambassadeur te Moskou. Ik kreeg opdracht alleen maar aan te horen en ik heb mij strikt aan de gegeven instructie gehouden. Overigens was je zo vriendelijk om te zeggen, dat je bezwaren niet tegen mij gingen.

Daar

-3-

Daar het bovenstaande ook betrekking heeft op mijn gesprek van hedenochtend met de Secretaris-Generaal, veroorloof ik mij hem rechtstreeks een copie van dit schrijven toe te zenden.

Met hartelijke groeten,
steeds gaarne,

(w.g.) A. Bentinck.